

мѣхъ-тѣхъ. Мореплаватель-тъ като плува все кѣмъ западъ отъ Европѣхъ, врьща ся на мѣсто-то си отъ срѣщнѣхъ-тѣхъ странѣхъ, сир. отъ вѣстоукъ; 2) забѣлежваніе-то, че кога ся находимъ на равнинѣхъ и ся отдаляваме отъ ближни-ты до насъ прѣдмѣты, както планины, кулы и др. то тѣи ся изгубватъ отъ очи-ты ни не отеднѣхъжъ, нѣхъ напрѣдъ основаніе-то, послѣ срѣдня-та часть и наконецъ врьхъ-тѣхъ; така и кога ся доближяваме до тѣхъхъ, по напрѣдъ видимъ врьха, послѣ срѣднѣхъ-тѣхъ часть и на конецъ основаніе-то; 3) забѣлежваніе-то че кога врьвимъ отъ сѣверъ кѣмъ югъ, то ни ся показватъ нови звѣзды, които напрѣдъ не виждахме и кои-то по малко ся издвигатъ надъ главы-ты ни, а оныя звѣзды, что сѣхъ на сѣверъ, изгубватъ ся отъ очи-ты ни, като ся закрыватъ подъ горизонта; това не можяше да бѣде ако земя-та бѣше плоска и 4) кога става затѣмнѣніе, мы видимъ земнѣхъ-тѣхъ сѣнѣхъ, отъ коѣхъто ся закрыва луна-та, че е крѣгла, а само крѣгло тѣло прави крѣглѣхъ сѣнѣхъ.

Земя-та зачто-то е много голѣма, то никакъ ѣ не брѣкати планины-ты и долины-ты да ся видѣ крѣгла: планины-ты спорядъ земнѣхъ-тѣхъ сѣхъ сѣще както и граници-ты на портукала.

ОТНОШЕНИЕ НА ЗЕМНѢХЪ-ТѢХЪ КѢМЪ НЕБЕСНЫ-ТЫ ТѢЛА.

Нашя-та земя принадлежи на звѣзды-ты, что видимъ прѣстѣнѣхъ по небесно-то пространство. Това пространство нѣма край: по него ся намиратъ безчислено множество звѣзды, миліоны пѣти по-голѣмѣхъ отъ нашѣхъ-тѣхъ земнѣхъ.

Осванѣхъ видимы-ты звѣзды по небо-то, много повече сѣхъ оныя, които не видимъ съ око, нѣхъ само съ астрономическый телескопъ; а още повече трѣбва да има които и съ телескопа ся не видятъ.

Всичкы-ты звѣзды по небо-то наедно и наша-та земя дѣлятъ ся на *неподвижны* и *подвижны*. Првѣхъ--